

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26P/212/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114223366
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114223366.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B.: C., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, H.. C. B., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom R. XXXX/XA, V., právne zastúpenej JUDr. Jánom Kanabom, advokátom so sídlom J. Zemana 3141/101, Trenčín a otca, H.. K. B., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom R. XXXX/XA, V., právne zastúpeného. JUDr. Martin Bartko a JUDr. Silvia Bartková, advokáti, Piaristická 6667, Trenčín, o návrhu otca na uloženie výchovných opatrení a o zmenu zastupovania a spravovania majetku mal. detí takto

r o z h o d o l :

U k l a d á sa mal. deťom B., C., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX a ich rodičom výchovné opatrenie uložením povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v akreditovanom subjekte S., nezisková organizácia so sídlom v J., X. cesta XX.

U k l a d á sa akreditovanému subjektu, aby počas výkonu tohto rozhodnutia v mesačných intervaloch informoval súd o priebehu poradenstva.

Právo zastupovať mal. deti B., mal. C. a mal. V. a spravovať ich majetok majú obaja rodičia. Týmto sa vo výrokovej časti o zastupovaní a spravovaní majetku mal. detí z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012 v znení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2013-219 zo dňa 18.4.2013.

Návrh otca na uloženie povinnosti rodičom zaplatiť náklady za služby poskytnuté akreditovaným subjektom s a z a m i e t a.

Návrh otca na predbežnú vykonateľnosť sa z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec detí svojím návrhom doručeným tunajšiemu súdu žiadal, aby súd rozhodol o uložení výchovných opatrení matke, navrhol, aby súd rozhodol, že matka je povinná podrobiť sa psychologickému poradenstvu v rozsahu 30 hodín za účelom naučenia sa akceptovania druhého rodiča vo výchove mal. dieťaťa a za účelom obnovenia vzťahu otca k mal. C. a mal. V.. H.. C. a mal. V. sú povinní podrobiť sa psychologickému poradenstvu v rozsahu 30 hodín, za účelom pochopenia úlohy otca v ich živote, naučenia základného rešpektu k otcovi a za účelom obnovenia ich vzťahu k otcovi. Otec je povinný podrobiť sa psychologickému poradenstvu v rozsahu 30 hodín za účelom obnovenia vzťahu otca k mal. C. a mal. V.. Následne svoj návrh upravil a žiadal, aby súd rozhodol o uložení

výchovných opatrení jemu, matke a mal. deťom, ktoré budú spočívať v tom, že sa všetci štyria podrobia dlhodobému intenzívnemu odbornému poradenstvu min. 1 krát do týždňa v akreditovanom subjekte S. nezisková organizácia so sídlom v J., X. cesta XX, s tým, že tento akreditovaný subjekt je povinný min. 1 krát do mesiaca informovať súd o výsledkoch daného odborného poradenstva. Ďalej navrhol, aby súd uložil matke povinnosť priviesť mal. C. a mal. V. do akreditovaného subjektu a umožniť odborné poradenstvo v rozsahu a forme stanovenej odborným subjektom S. nezisková organizácia. B., aby súd uložil matke a otcovi povinnosť uhradiť náklady za služby poskytnuté akreditovaným subjektom S. nezisková organizácia, a to každému v ?. Otec ďalej žiadal, aby súd rozhodol, že právo zastupovať C. a V. a právo spravovať ich majetok majú obaja rodičia. Vo svojom návrhu uviedol, že tunajší súd rozsudkom č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012 v znení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2013-219 zo dňa 18.4.2013 rozhodol tak, že manželstvo účastníkov konania rozviedol, mal. C. a mal. V. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otca detí zaviazal povinnosťou platiť výživné, na mal. C. vo výške 190,- € mesačne a na maloletého V. vo výške 260,- € mesačne. Matku dieťaťa súd zaviazal povinnosťou informovať otca detí elektronickou formou pravidelne vždy jeden krát do týždňa v každom mesiaci kalendárneho roka o zdravotnom stave maloletých detí, o ich záujmových aktivitách a priebežne mu podávať správy o aktuálnych mimoriadnych podstatných veciach, týkajúcich sa maloletých detí. Súčasťou rozsudku bol aj výrok o tom, že otcovi detí sa výkon jeho styku s maloletým C. a V. pozastavuje. Otec detí v návrhu uviedol, že s citovanými rozsudkami v časti úpravy styku s maloletými deťmi nesúhlasil a nesúhlasí a tieto oba v tejto časti považuje za protizákonné, protiústavné, založené na nesprávnom právnom posúdení veci, a hlavne v rozpore s čl. 6 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukázal na to, že Okresný súd Trenčín v napadnutom rozsudku pozastavil výkon jeho rodičovského práva na styk s maloletými deťmi podľa § 38 ods. 1 Zákona o rodine údajne vzhľadom na existujúcu objektívnu prekážku spočívajúcu v rozhodnutí v trestnej veci, ktorým bolo jemu odporcovi zakázané priblížiť sa k jeho maloletým deťom a ktoré rozhodnutie je účinné do právoplatného skončenia trestného konania. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, v napadnutom rozsudku uviedol, že aj keď súd I. stupňa v danej veci nesprávne aplikoval § 38 ods. 1 Zákona o rodine, táto vada by bola právne relevantná len vtedy, ak by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. O takýto prípad podľa odvolacieho súdu v prejednávanej veci nejde. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, tiež uviedol, že súd je v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní vždy viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a podľa právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne musí tiež súd vychádzať aj z iných rozhodnutí, vynesených v trestnom konaní a dbať o to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Krajský súd v Trenčíne tiež uviedol, že súd je viazaný iba výrokom a nie odôvodnením rozhodnutia. Akákoľvek úprava styku otca s deťmi v konaní o rozvod manželstva by podľa odvolacieho súdu odporovala obmedzeniam a povinnostiam, ktoré boli jemu uložené ako obvinenému v trestnom konaní. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí teda uviedol, že súd I. stupňa nemal postupovať podľa § 38 ods. 1 Zákona o rodine a pozastaviť jeho styk s maloletými deťmi, ale mal postupovať podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine a jeho styk s maloletými deťmi zakázať. Otec uviedol, že trestné konanie vedené proti nemu, bolo dňa 17.09.2014 právoplatne skončené. Žiadny skutok, ktorým by on ako fyzicky alebo psychicky ubližoval jeho deťom, preukázaný nebol, a za žiadny takýto skutok ani nebol odsúdený. Poukázal na to, že právoplatným skončením uvedenej trestnej veci pominula účinnosť obmedzení, ktoré mu boli uložené ako náhrada za väzbu, spočívajúcich v zákaze priblíženia sa k jeho deťom. Otec ďalej uviedol, že v dôsledku vyššie uvedených rozhodnutí sa nemohol stýkať so svojimi maloletými deťmi 3 roky, nakoľko na základe trestného oznámenia matky maloletých o jeho údajnom týraní ich synov mu v trestnom konaní uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 0Tp 102/2011 - 25 zo dňa 07.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tp/307/2011-36 zo dňa 11.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.1.2011 boli uložené ako náhrada za väzbu obmedzenia spočívajúce v zákaze akéhokoľvek kontaktu a styku s jeho maloletými deťmi. Uviedol, že maloleté deti boli viackrát znalecky vyšetrované a okrem toho, že bolo preukázané, že on svojich maloletých synov žiadnym spôsobom netýral, bolo tiež zistené, že obidve maloleté deti trpia syndrómom zavrhnutého rodiča. Otec ďalej vo svojom návrhu poukázal na to, že podal návrh o úpravu styku s mal. deťmi, no je si vedomý skutočnosti, že bez zmeny postoja matky maloletých detí, ktorá podľa jeho názoru podáva maloletým deťom zámerne negatívne informácie o ňom, ako aj o jeho rodine, nebude možné reparovať narušený vzťah maloletých synov k nemu. Otec poukázal na to, že z doterajšieho správania sa matky maloletých detí nadobudol presvedčenie o tom, že táto urobí všetko možné aj nemožné, len aby mu znemožnila kontakt s maloletými synmi, s ktorými sa nemohol 3 roky stýkať. Poukázal na to, že matku detí viackrát písomne vyzýval, aby sa na stretávaní s mal. deťmi nejako dohodli. Matka detí na jeho výzvy žiadnym spôsobom nereaguje, a preto má dôvod domnievať sa, že je to práve ona, ktorá mu bráni v stretávaní sa

s deťmi. Podotkol, že si podal na vyriešenie takejto situácie návrh na nariadenie predbežného opatrenia a vo veci samej sa domáhal úpravy styku s maloletými deťmi. Okresný súd nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého mu umožnil stretávať sa s maloletými deťmi na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny V.. Kým predmetné predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť, malo sa uskutočniť 4-5 stretnutí s mal. deťmi. Uviedol, že on sa vždy na stretnutia dostavil, pričom matka sa s mal. deťmi nedostavila ani raz. Psychológ, ktorý bol prítomný týchto stretnutí mu nevedel vysvetliť neúčast matky aj mal. detí. Na jeho výzvy ohľadne neúčasti detí na stretnutí, matka nereagovala. Taktiež poukázal na to, že on sa snaží stretávať sa s mal. deťmi, stretáva sa s nimi napríklad, keď idú do školy, za deťmi chodí každý týždeň, a to raz prípadne dvakrát do týždňa, tak ako mu to umožnia pracovné povinnosti, taktiež sa pravidelne stretáva s mal. C. každý týždeň v kostole. Deti ak idú samé, tak sa s ním normálne bavia. Uviedol, že deti sú ustráchané, boja sa s ním rozprávať, lebo sa bude mamina hnevať. Keď ide s deťmi starý otec D., tak sa deti s ním nemôžu rozprávať, lebo ich zahriakne, aby sa s ním nerozprávali. Otec vo svojom návrhu poukázal na to, že z pozitívneho záväzku štátu na poli ústavnej garancie a ochrany rodičovstva a rodiny, resp. rodinného a súkromného života (čl. 32 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) vyplýva, že súdy sú povinné zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre narovnanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, ak môže takéto opatrenie viesť k sledovanému cieľu a ak je primerané. Základným cieľom článku 8 Dohovoru (právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života) je síce ochrana jednotlivca pred svojvoľnými zásahmi orgánmi verejnej moci, toto ustanovenie však zmluvnému štátu neukladá len povinnosť zdržať sa takýchto zásahov; tento skôr negatívny záväzok môže byť doplnený o pozitívne záväzky, ktoré sú pevne späté s účinným rešpektovaním súkromného či rodinného života. Tie môžu zahŕňať prijatie opatrení smerujúcich k rešpektovaniu rodinného života až po úroveň vzťahov medzi jednotlivcami, ku ktorým okrem iného patrí zavedenie vhodného a dostatočného právneho nástroja na zabezpečenie legitímnych práv zúčastnených osôb a plnenia súdnych rozhodnutí, popr. špecifických opatrení. Z článku 8 tak vyplýva právo rodičov na to, aby boli prijaté opatrenia, ktoré mu umožnia styk so svojím dieťaťom, ako aj povinnosť vnútroštátnych orgánov také opatrenia prijať (napr. rozhodnutie O. proti Českej republike zo dňa 18.07.2006, rozhodnutie L. proti Slovenskej republike zo dňa 27.10.2011). Otec sa tiež v konaní domáhal zmeny v úprave práva zastupovať a spravovať majetok mal. detí. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012, ktorým bolo rozvedené ich manželstvo s matkou maloletých detí a upravené práva a povinnosti k ich maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva, bolo rozhodnuté, že právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok má iba matka maloletých detí. Pritom poukázal na skutočnosť, že v súčasnej dobe, aj keď bolo preukázané, že žiadneho násillia na svojich deťoch sa nedopustil, je pri výkone svojich rodičovských práv fakticky obmedzený, a z celej škály rodičovských práv a povinností mu zostala len vyživovacia povinnosť voči maloletým a svoje rodičovské práva inak nemôže vôbec reálne vykonávať. Poznamenal, že rodičovské práva majú obaja rodičia rovnaké a v plnom rozsahu, pričom obaja rodičia sú pri ich výkone rovnoprávni. Uviedol, že aj on by sa chcel podieľať na výchove mal. detí, preto chce zastupovať a spravovať majetok a práva detí. Podotkol, že matka ho riadne o deťoch neinformuje. Poukázal na to, že takýmto spôsobom chce riešiť aj situáciu, keby sa mal. deťom niečo stalo v neprítomnosti matky a bol by nutný súhlas druhého rodiča, napríklad operácie. Taktiež sa stalo, že mal. deti sa nezúčastnili na podujatí školou, pričom on tieto skutočnosti nemohol nejako zvrátiť, prípadne sa mu podarilo raz zistiť, že maloletí nemohli ísť na školský výlet z dôvodu, že matka detí uviedla, že na zaplatenie výletu nemá peniaze. On rýchlo výlet zaplatil a maloletý C. mohol ísť na výlet. V prípade V. nestíhol reagovať na túto situáciu, pretože už bolo po výlete. Uviedol, že sa chodí pravidelne informovať na prospech mal. detí do školy. Triedny učiteľ mu poskytne tieto informácie.

Matka detí s návrhom otca nesúhlasila. Uviedla, že ona rozvod s otcom mal. detí riešila po zrelej úvahe, lebo sa nemohla dívať, ako otec zaobchádzal s mal. deťmi. Poukázala na to, že len v dôsledku správania sa otca, deti sa s ním nechcú stretávať. Uviedla, že ona a mal. deti najlepšie vedia, čo si s ním prežili, a to čo mal. deti cítia je len dôsledok toho, čo s ním zažili. Uviedla, že ona tému otca ani neotvára, a to len z toho dôvodu, aby deti netraumatizovala, s tým, že deti sa na otca ani nepýtajú. Vyjadrila sa, že deti sa otca boja. Podotkla, že to vie aj z toho, že mal. C. jej v pondelok, dňa 23.3.2015 volal, aby pre neho prišla do školy, aj keď boli dohodnutí, aj keď tam bol sám, lebo sa bál, že ho bude čakať otec. Uviedla, že deti jej rozprávajú, že otec ich doslova prenasleduje, že chodí za nimi tri až štyrikrát do týždňa, deti sa s ním nechcú stretávať, ani sa s ním rozprávať. Je to ich vlastné a slobodné rozhodnutie. Poukázala na to, že odkedy nemajú deti styk s otcom, sú spokojné, nie sú žiadnym spôsobom traumatizované. V škole nemajú žiadne problémy, do školy chodia vždy nachystané, nemajú žiadny problém so spolužiakmi, rešpektujú authority. Matka sa vyjadrila, že otec sa snaží vynútiť si stretávanie s deťmi nasilu, čo rozhodne

nie je v záujme mal. detí, vzhľadom na to, čo si deti s otcom v minulosti prežili. Podľa jej názoru je pre deti prospešnejšie, aby vyrastali v kludnom a pokojnom prostredí, radšej s jedným rodičom, ako keď žijú s otcom, ktorý je zlý, pričom si myslí, že zlý otec do rodiny nepatrí. Poukázala na to, že podľa nej nie je v záujme mal. detí, aby sa im uložilo nejaké výchovné opatrenie, pretože toto nie je ani potrebné s poukazom na to, že deti sa rozhodli, že sa nechcú s otcom stretávať, bez toho, aby boli ňou ovplyvnené. Uviedla, že otec sa správal despoticky. Poukázala tiež na to, že nie je pravdivé tvrdenie, že otca neinformuje, uviedla, že mu dáva riadne správy. Uviedla, že tiež mu odpovedá na jeho výzvy, s tým, že keď otcovi, ohľadne mal. detí niečo napíše, tento ju doslova začne bombardovať ďalšími mailami, prečo nespravila hento a tamto. Poukázala na to, že takto sa správal aj keď spolu žili. Čo sa týka výletov alebo podujatí, tieto mali deti riadne zaplatené, a na tieto nešli len v prípade, že si to neželali, alebo v prípade ich ochorenia. Čo sa týka toho, že deti nemala priviesť na styk s otcom, matka uviedla, že ona si nevedela vypočítať, ktorú stredú má konkrétne doviesť deti na stretnutie. Za najdôležitejšie však považovala to, že deti za otcom nechceli ísť a ona ich tam nasilu ťahať nechcela. Vyjadrila sa, že keby deti priviedla nasilu na takéto stretnutie, túto situáciu by nezvládli, zosypali by sa a zase by ona bola na vine, že túto situáciu nezvládla. Poukázala na to, že otec si žiadnu vinu neprizná, zo všetkého viní ostatných, len seba z ničoho. Vyjadrila sa, že aj keď nebol odsúdený za týranie detí, jeho výchova bola neadekvátne, čo má negatívny vplyv na vývoj detí. Deti mali tiky, pocikávali sa, to všetko zo správania otca detí, z dôvodu ktorého v roku 2008 navštívila psychiatra, ktorý to riadne popísal. Sám psychiater napísal vo svojej správe, že treba eliminovať negatívny vplyv otca na deti.

Kolízny opatrovník odporučil súdu uloženie výchovných opatrení, aby sa maloleté deti a ich rodičia podrobili špecializovanému odbornému poradenstvu, a to prostredníctvom klinického psychológa, alebo prostredníctvom akreditovaného subjektu. Uviedol, že za týmto účelom oslovil H.. Y. F. - klinickú psychologičku-Psychológia, s.r.o. so sídlom v V. a akreditovaný subjekt S., n.o., so žiadosťou, či a za akých podmienok vedia takéto poradenstvo poskytnúť. S. subjekty vyjadrili súhlas a ochotu takéto poradenstvo poskytnúť. K nariadenému predbežnému opatreniu o úprave styku v konaní pod sp. zn. 31P/247/2014, ktoré bolo neskôr na odvolanie matky Krajským súdom v Trenčíne zamietnuté, kolízny opatrovník uviedol, že vyjadrenie matky, že nevie ktorú stredú, považuje za účelové. I z toho dôvodu, že zástupca matky ich kontaktoval a vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím súdu. V prípade, že by sa matka zúčastnila takéhoto stretnutia, bolo by možné napr. odpozorovať stretnutie otca s mal. deťmi, čo sa však pre neúčast matky s deťmi nepodarilo zrealizovať. Zastával názor, že je potrebné obnoviť, pracovať na obnove vzťahu otca s mal. deťmi s poukazom na rozdielne tvrdenia oboch rodičov. KO navrhol, aby súd akreditovanému subjektu, ktorý bude poskytovať odborné poradenstvo, uložil podávanie správy o plnení účelu výchovných opatrení napríklad raz za tri mesiace.

Právna zástupkyňa otca na pojednávaní dňa 29.5.2015 uviedla, že by chcela zdôrazniť, že v danom konaní sa domáhajú predovšetkým uloženia výchovných opatrení a zmeny v úprave práva detí zastupovať a spravovať ich majetok, s tým, že v tomto konaní sa otec mal. detí nedomáha styku s mal. deťmi. Zdôraznila, že aj samotný otec je ochotný podrobiť sa výchovným opatreniam za tým účelom, aby sa obnovili vzťah k mal. C. a mal. V.. K vyjadreniu matky, že deti sa otca boja uviedla, že podľa jej názoru sa deti otca neboja, otca sa bojí matka, a túto skutočnosť zdôrazňuje pred mal. deťmi. Tento fakt vyplýva aj zo ZP J.. P. č. 4/2014 súdnej znalkyne ustanovenej OS TN v konaní 26P/232/2012. Táto znalkyňa, ktorá tieto deti vyšetrila v júli 2014 uviedla okrem iného, že matka sa pred deťmi neustále vyjadruje, že má z otca strach, dokonca použila formu plurálu "my sa otca bojíme" čo navodzuje u detí odmietanie otca a jeho blízkych a zvyšuje úzkosť a strach z týchto osôb. Podľa vyjadrenia právnej zástupkyne otca, otec nemá v súčasnej dobe inú možnosť, keďže matka nemá záujem na obnovení vzťahu detí s otcom sa akýmkoľvek podielom podieľať, len vidieť cestou do a zo školy, prípadne mal. C. v nedeľu v kostole. Uviedla, že nie je pravdou, že by sa deti pri týchto stretnutiach otca báli, deti s otcom normálne komunikovali, pokiaľ do toho nezasiahol otec matky detí A.. D. a deťom komunikáciu s vlastným otcom nezakázal. Podľa právnej zástupkyne otca, zo správy Dr. F., detského psychiatra zo dňa 6.8.2008 o ktorej matka hovorila, záver, že treba eliminovať negatívny vplyv otca na deti, nevyplýva. Keďže otec mal. detí nebol nikdy prítomný u Dr. F., keď tento vyšetroval mal. C. a V., požiadal otec uvedeného detského psychiatra, aby mu popísal podrobnosti tohto vyšetrenia a jeho závery. Ku svojmu vyšetreniu sa Dr. F. vyjadril v liste zo dňa 10.1.2014, v ktorom uviedol, že deti boli na vyšetrení iba s matkou, ktorá bola základným a jediným zdrojom o deťoch. V uvedenom liste Dr. F. uviedol, že si nespomína, že by matka detí poskytla také tvrdenie, v ktorom by otca označovala za dôvod a príčinu psychickým poruchám a správania sa detí. Svoju správu zo dňa 6.8.2008 nepovažuje za postačujúcu pre akékoľvek právne účely. Dr. F. tiež uviedol, že po preskúmaní vyšetrení V. a C. B. z roku 2008 nemôže jednoznačne potvrdiť,

že deti trpeli správaním otca, každopádne trpeli krízou manželstva a ich nedostatočnou komunikáciou. Príznaky posttraumatickej stresovej poruchy u detí nezistil. Skutočnosti, ktoré uvádzala matka mal. detí vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 25.3.2015 otec považuje z veľkej časti za nepravdivé, ako napr. tvrdenie, že deti sa otca boja, že deti nešli na výlety len keď si to neželali a podobne a z veľkej časti za účelové, ako napr. tvrdenie, že matka si nevedela vypočítať, ktorú strelu má konkrétne doviest' deti na stretnutie s otcom psychológovi na UPSV a R v zmysle predbežne vykonateľného PO vydaného OS TN v konaní 31P/247/2014. K predloženej e-mailovej komunikácii právna zástupkyňa otca uviedla, že táto je neúplná, pričom e-maily sú pozmenené, mnohé dôležité emaily predložené neboli, v mnohých e-mailoch, sú otcovi podávané nepravdivé informácie. Právna zástupkyňa otca ďalej uviedla, že obidve mal. deti boli naposledy znalecky vyšetrené znalcom z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia detí J.. H. P. dňa 14.7.2014 pričom znalkyňa bola súdom vypočutá v konaní 26P/232/2012 a to dňa 30.1.2015. Poukázala na to, že znalkyňa P. počas svojho výsluchu na OS TN dňa 30.1.2015 na otázku, či sa môže zmeniť postoj mal. detí k otcovi ak nezmení postoj k týmto osobám ich matka uviedla, že nie, to je vylúčené. Znalkyňa po kompletnom psychologickom vyšetrení mal. detí odporučila výchovné opatrenia vo vzťahu k matke pre umožnenie kontaktu otca s deťmi na referáte UPSV a R a krátke stretnutia otca s deťmi za prítomnosti psychológa.

Právny zástupca matky na pojednávaní dňa 29.5.2015 poukázal na to, že otec na strane jednej uvádza, že nemá informácie o deťoch, na strane druhej je evidentné, že má informácie kompletne aj nad rámec toho, čo je obvyklé. Otec sa dáva fotiť treťou osobou s deťmi a toto má byť prejav toho, že deti s ním normálnym spôsobom komunikujú. Vyjadril sa, že otec uvádza, že ho matka klame, do dnešného dňa k matke nezmenil svoj postoj, stále ju kontroluje a aj z mailovej komunikácie, ktorú súdu predložil, je zrejme, že otec má problém komunikovať s matkou spôsobom, aby túto nezhadzoval a nevytváral dojem svojej dominancie. Znalkyňa P. sa vyjadrovala k situácii bežnej rodiny. Vôbec neriešila a nekládla deťom otázky k tomu, čo tieto v minulosti prežili a cez to všetko uviedla, že deti otca odmietajú. Pokiaľ ide o hodnovernosť detí, v tomto bol taktiež vypracovaný ZP s výsledkom, že deti neklamú. Poukázal na to, že stále uniká vyriešenie prvoradej otázky, záujem mal. detí a nie to, čo si praje otec. Výsledkom po niekoľkých rokoch je, že všetci klamú a všetci sa snažia otcovi ubližovať. Uniká otcovi, že bol odsúdený za zločin týrania matky mal. detí. Poukázal na to, že po vyhodnotení všetkých ZP ktoré boli vyhotovené, sa jednoznačne vyjadrili aj sudcovia KS Trenčín v trestnom konaní, že správanie otca k mal. deťom nebolo vhodné, ale nevykazovalo známky trestného činu týrania. Uviedol, že otec uvádza už po niekoľkokrát, že nič nebolo preukázané. Právny zástupca matky poukázal na to, že otec detí bol právoplatne odsúdený, a len vďaka mimoriadne zníženému trestu nebol uložený trest nepodmienečný, ktorý je 7 rokov. Otec sa snaží prostredníctvom návrhu dosiahnuť akceptovanie úlohy druhého rodiča, no právny zástupca matky uviedol, že on má za to, že toto nie je možné s ohľadom na to, čo deti a matka prežili. Otec sám svojim správaním z minulosti, ktoré evidentne vôbec neľutoval, úplne bagatelizuje a vôbec si to neuvedomuje dosiahol stav, ktorý dnes je. Za tento nie je nikto zodpovedný, iba otec detí. Poukázal na to, že je bežná prax, ak otec pácha trestnú činnosť, že sa skúma, či je vhodné, aby vykonával v budúcnosti rolu rodiča, pričom uviedol, že má na mysli páchanie trestnej činnosti menej závažné ako spáchal otec mal. detí. Zástupca matky poukázal na závery znaleckého posudku H.. G., že otec má vytvorené pozlátko a snaží sa vystupovať navonok spoločensky primerane, vytvoril si obranu voči sebe samému, ale táto sa vytráca v prítomnosti osôb, s ktorými sa stretáva pravidelne. K tomuto nasvedčuje aj vyjadrenie bývalého šéfa otca H.. J., ktoré sa nachádza priamo v trestnom spise. Matka detí sa na pojednávaní vyjadrila, že ona otca riadne informuje a dodržiava rozhodnutie súdu. V prípade neúčasti mal. V. na výlete, riadne otca informovala, že dostal kiahne, lebo na svoje vzdelanie dokáže posúdiť zdravotný stav mal. dieťaťa a v tomto duchu otca riadne informuje. Poukázala tiež na to, že maily vyhotovuje v určitom čase a keď následne na to mal. ochorie, na toto nemôže otec detí poukázať. Uviedla, že mal. na výlet nešiel, lebo sa už začali prejavovať prvotné príznaky tohto ochorenia a to zvýšenia teplota a vyrážka, pričom už vedela, čo bude nasledovať. Jednalo sa len o opekačku na R., a o tomto som učiteľku riadne informovala. Uviedla, že nie je pravda, že mal. zakázala ísť na výlet. Poukázala na to, že otec detí ju stále preveruje, doslova ju šikanuje tým, že ju neustále kontroluje. Poukázala na to, že otec svoj prístup nezmenil. Uviedla, že počas stretávania sa otca s mal. v prítomnosti odborníka sa otec bude chovať účelovo, sociálne žiaduco tak, ako popísali znalci vo svojich znaleckých posudkoch, no v prirodzenom prostredí rodiny sa správa úplne inak. Podotkla, že ona rešpektujem rolu otca, avšak zdravého otca a v prvom rade, koná tak, aby hájila mal. deti. Deti v dôsledku toho, že nie je v kontakte s otcom 4-tý rok, nemajú žiadny problém. Nemajú žiadne zdravotné a výchovné problémy. Taktiež poukázala na to, že v dôsledku spoluzitia otca s mal. deťmi, mal. C. musel počas 1. ročníka ZŠ absolvovať konzultácie, pravidelné sedenia u špeciálneho pedagóga a potom čo už deti nie sú v kontakte s otcom, takéto konzultácie nie

sú potrebné. Matka poukázala na to, že, ona vie, čo si s deťmi prežili s otcom mal. deťmi, s ktorými žili v spol. domácnosti viac ako 10 rokov. Kroky, ktoré podnikla boli vykonané na základe zrelej úvahy, a z toho dôvodu, aby ochránila seba a mal. deti pred správaním otca. Uviedla, že maloleté deti sú v súčasnosti stabilizované, vyrastajú v harmonickom prostredí, a položila otázku, či je žiadúce vrátiť ich do stavu, keď boli ohrozené na zdravom psychickom vývoji a boli vo vzťahu k otcovi ohrozené.

Právna zástupkyňa otca na pojednávaní dňa 23.9.2015 uviedla, že znaleckým dokazovaním J.. P. zistila, že v danej veci sú vhodné a potrebné výchovné opatrenia. Zo znaleckého posudku uvedenej znalkyne vyplýva, že obidve mal. deti majú narušený vzťah k otcovi, pričom dlhodobé odlúčenie má na citový vzťah detí k otcovi negatívny dopad. Za závažné zistenia súdom ustanovenej znalkyne považuje zistenie, podľa ktorého rodičia aktuálne nie sú schopní zvládnuť svoju úlohu rodiča vo vzťahu k mal. deťom bez odbornej pomoci. Teda nielen otec mal. detí, ale ani matka nie je schopná zvládnuť svoju úlohu rodiča bez odbornej pomoci. Toto zistenie považuje za veľmi závažné a preto je presvedčená o tom, že by mal súd v danej veci konať a vec riešiť aj bez návrhov účastníkov konania v záujme mal. detí. Právna zástupkyňa uviedla, že ustanovená znalkyňa zistila, že mal. C. a mal. V. nechápu a nerešpektujú úlohu otca v ich živote. Matka prenáša zodpovednosť na deti za kontakt s otcom, čo pre mal. deti, dlhšiu dobu vyrastajúce v prostredí matky a jej rodiny, predstavuje záťaž. Po konzultácii s psychológom, toto zistenie je skutočne alarmujúce a vyžaduje okamžité riešenie. Matka konzervuje negatívny obraz otca a podporuje mal. deti v tom, že sa s otcom nechcú stretávať, posilňuje ich sebavedomie v odmietaní otca, čo označuje za ich slobodnú vôľu. Matka u detí oživuje strach z minulosti a navodzuje im negatívne vnímanie otcovej novej prítomnosti na verejných miestach, napr. cestou zo školy, do školy, v kostole a podobne. Znalkyňa vyšetrovaním účastníkom konania, teda aj mal. deti zistila, že matka mal. deti ovplyvňuje. Ak mal. deti budú otca odmietajú, vyhne sa aj matka osobnému kontaktu s otcom, čo je pre ňu dôležité. Znalkyňa v predmetnom ZP výslovne uviedla, že matka neprispieva k obnoveniu vzťahu otca s mal. deťmi a deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj k otcovi nezmení matka a ak nebude svoj tento zmenený postoj prezentovať. Za veľmi závažné zistenie znalkyne považujeme zistenie, že mal. deti nie sú schopné zvládnuť pokus o obnovenie styku s otcom po takmer 4 ročnom odlúčení bez odbornej pomoci psychológa. Podľa názoru právnej zástupkyne otca, matka úmyselne neprivedla mal. deti na prvý termín znaleckého vyšetrenia t.j. na deň 11.8.2015, ktorého sa mal zúčastniť aj otec mal. detí, len aby zabránila znalkyni možnosť pozorovania vzájomnej interakcie otca s mal. deťmi. Podobne tak podľa jej názoru matka učinila aj pri znaleckom vyšetrení J.. R. E. v rámci rozvodového konania, rovnako deti neprivedla k psychológovi RPPS UPSV a R TN v rámci rozvodového konania, taktiež deti neprivedla ku psychológovi v rámci predbežne vykonateľného predbežného opatrenia v konaní o úpravu styku otca s mal. deťmi vedeného tun. súdom pod sp. zn. 31P/247/2014. Podľa názoru otca takto matka koná úmyselne, dlhodobo premyslene, s cieľom max. zabrániť pozorovaniu interakcie otca s mal. deťmi a s cieľom znemožniť obnovenie vzťahu otca s deťmi. Vzhľadom na celkové okolnosti daného prípadu, kedy sa otec viac ako 4 roky nemohol stretávať so svojimi mal. synmi navrhla podľa § 162 ods. 3 O.s.p. aby súd vyslovil predbežnú vykonateľnosť v rozsudku, pretože ďalším odkladaním vykonateľnosti rozsudku hrozí mal. deťom ťažko nahraditeľná ujma, t.j. možná reparácia vzťahu s otcom bude ďalším plynutím času úplne znemožnená. Vyjadrila názor, že matka pravdepodobne zmarí aj výkon takéhoto rozhodnutia a preto nie je vylúčené, že sa následne bude musieť pristúpiť k výchovnému opatreniu podľa § 37 ods. 3 zákona o rodine, a teda že deti budú musieť byť dočasne umiestnené v špecializovanom zariadení najdlhšie na dobu 6 mesiacov, pretože rodičia aktuálne nie sú schopní zvládnuť svoju úlohu rodiča vo vzťahu k mal. deťom bez odbornej pomoci, čo zistila súdom ustanovená znalkyňa J.. P..

Právny zástupca matky na pojednávaní dňa 23.9.2015 uviedol, že tvrdenia otca uvedené v návrhu sa nepreukázali ako pravdivé. Deti aj u H.. P. uviedli, čo požadujú, ako sa toho času cítia, ako na nich pôsobia stretnutia s otcom, rovnako čo prežili v minulosti. Deti ani matka nepotrebujú uloženie výchovných opatrení, aby pochopili úlohu otca, tak ako je uvedené v návrhu. Otec sám potrebuje pochopiť, aká je úloha otca a aké chyby spravil v minulosti a ako sa tieto dajú do budúcnosti opraviť. Uviedol, že po podrobnom preštudovaní znaleckého posudku J.. P. dospel k presvedčeniu, že znalkyňa uvádza presne rovnaký postup, o akom rozpráva niekoľko rokov matka mal. detí a teda k zmene môže dôjsť v prípade zmeny správania sa otca uvedeného si svojich problémov. To, že deti majú z otca strach je jedine jeho chybou, a otec je ten ktorý musí absolvovať terapiu, aby sa do budúcnosti zmenil a nie o tejto iba rozprávať. J.. P. uvádza správne, že k zmene môže dôjsť len v zmene postoja matky, ale matka bola obeťou týrania otca mal. detí za zatvorenými dverami, za prítomnosti detí, kde je spodná hranica trestnej sadzby za takéto konanie 7 rokov a ide o zločin. Ide o vážny trestný čin, ktorý do dnešného dňa otec ani jedenkrát neofútoval, práve naopak zo všetkého viní ľudí okolo

seba. Ak nedôjde prvotne k zmene postoja otca, nemôže požadovať zmenu od ľudí okolo seba. Je nutné položiť otázku, čo spravil otec od rozvodu samotného a od rozsudku KS V. v trestnom konaní. Opätovne matku kontroluje, vyhľadáva jej kontakt, píše trestné oznámenia, fotí deti, natáča videá a keď matka na príkaz advokáta zabezpečí fotku otca mal. detí vo svojej prítomnosti, podá otec mal. detí trestné oznámenie na advokáta. Toto nie je zmena v správaní sa otca. Otec iba prezentuje, že chce absolvovať sám výchovné opatrenia, ale do dnešného dňa tak nespravil. V ZP sa uvádza na strane 11 že je otec napätý, podráždený, ako si toto všetko mohla matka dovoliť, pri odchode opäť obviňuje bývalú manželku z úmyselného znemožnenia jeho kontaktu s deťmi, str. 12 podozrievavosť, nedôverčivosť, potreba kontrolovať, preverovať a anankastické náznaky, prítomná potlačená agresivita, prítomná tenzia, podráždený, str. 13 vo svojich zámeroch sa nedá brzdiť, alebo obmedziť, jeho nervy sú niekedy na prasknutie, str. 17 - C. B. je citlivý na vnímanie na direktívnych pokynov a agresívnych prejavov, str. 20 otec nereflektuje matkine pocity, neoceňuje dobrú starostlivosť o deti, vyvíja na matku nátlak, kontroluje ju a spochybňuje jej starostlivosť o deti, str. 24- u otca zistená labilná emotivita, svoje pocity mohol kompenzovať neprimeraným sebaapresadzovaním, podriaďovaním ostatných členov rodiny a vyžadovaním bezvýhradnej poslušnosti. Matka uviedla v súvislosti s vyjadrením otca, že on by sa vedel s matkou detí vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti dohodnúť, že nevie o akej dohode otec hovorí. Matka poukázala na to, že otec nemá záujem dohodnúť sa, čo je zrejme aj z toho, že pred 2 týždňami na ňu podal trestné oznámenie, že ho matka obťažuje, že ho napáda, pritom otec napáda ju, porušuje súdom ustanovené obmedzenia, jeho predstava je taká, že všetko vyrieši silou a direktívne, ako tomu bolo doteraz. Poukázala na to, že už v čase rozvodového konania boli spolu s otcom mal. detí na konzultácii na referáte ÚPSV a R, kde hral taktiež divadlo, keď ju objímal a doma bola realita za zatvorenými dvermi úplne odlišná. Poukázala na to, že otec všetko popiera, nevedomuje si to, čo im spravil a robí naďalej. Naďalej ich kontroluje, obmedzuje, natáča, fotí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh na začatie konania, rozsudok OS Trenčín č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012, rozsudok KS Trenčín č.k. 4Co/62/2013-219, rozsudok č.k. 2T/52/2012 zo dňa 1.7.2014, rozsudok KS Trenčín č.k. 23To/92/2014-777 zo dňa 17.9.2014 čl. 44-53, správu z prešetrenia pomerov zo dňa 24.11.2014, uznesenie 31P/247/2014-123 zo dňa 1.12.2014, listy otca a maloletého C., e-maily, oznámenie, e-mailovú komunikáciu, správu KO, fotografie, prehľad účasti KO na pojednávaniach, správu H.. F., lekársku správu v maily, zápisnicu o pojednávaní, uznesenie o oprave zápisnice o pojednávaní, znalecký posudok J.. P., vyjadrenie otca, zápisnicu o pojednávaní z rozvodového konania zo dňa 4.7.2011, správu z konzultácii, lekársku správu zo dňa 29.4.2011, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 10.9.2012, správu z konzultácii zo dňa 2.11.2012, zápisnice o výsluchu, uznesenie KS Trenčín č.k. 23To/128/2013-629 zo dňa 10.2.2013, úradný záznam, list starého otca, úradný záznam, záznam z prešetrenia, záznam z prijatého telefonátu, znalecký posudok R. E., znalecký posudok H.. H. V., znalecký posudok H.. U. L., znalecký posudok H.. H. J., rozsudok sp.zn. 2T/52/2012, rozsudok KS TN č.k. 23To/92/2014-777, znalecký posudok J.. H. P., rozsudok tunajšieho súdu 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012, uznesenie KS v Trenčíne č.k. 4CoP/2/2015-374 zo dňa 9.2.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

Takto bolo súdom zistené, že maloleté deti pochádzajú z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12C/126/2011-173 zo dňa 10.12.2012 v znení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/62/2013-219 zo dňa 18.4.2013 rozvedené, mal. deti boli zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich zastupuje a spravuje ich majetok. Otca detí súd zaviazal povinnosťou platiť výživné, na mal. C. vo výške 190,- € mesačne a na maloletého V. vo výške 260,- € mesačne. Matku dieťaťa súd zaviazal povinnosťou informovať otca detí elektronickou formou pravidelne vždy jedenkrát do týždňa v každom mesiaci kalendárneho roka o zdravotnom stave maloletých detí, o ich záujmových aktivitách a priebežne mu podávať správy o aktuálnych mimoriadnych podstatných veciach, týkajúcich sa maloletých detí, počínajúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva účastníkov. Súčasťou rozsudku bol aj výrok o tom, že otcovi detí sa výkon jeho styku s maloletým C. a V. pozastavuje. Dôvodom pozastavenia styku mal. detí s otcom bolo uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 0Tp 102/2011-25 zo dňa 7.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tpo/307/2011-36 zo dňa 11.10.2011, na základe ktorého otec detí nebol v trestnom konaní pre týranie blízkej a zverenej osoby vzatý do väzby, za súčasného prijatia písomného sľubu otca a za súčasného uloženia zákazu akéhokoľvek styku a kontaktu s matkou a maloletými deťmi a zákazu priblížiť sa k týmto na vzdialenosť menšiu ako 5 m, ako aj zákazu vstupovať do nehnuteľnosti na adrese pobytu matky a mal. detí. V trestnom konaní, ktoré bolo voči otcovi detí a právoplatne skončené dňa 17.9.2014, bol otec detí uznaný vinným za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči matke detí.

V súčasnosti maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou detí. Maloletý C. bude mať XX rokov, navštevuje šiesty ročník základnej školy. Nosí okuliare, inak je zdravý. Stravuje sa v školskej jedálni. Maloletý V. má XX, je žiakom piateho ročníka základnej školy a má zdravotné problémy. Vzťahy mal. detí s ich otcom sú vážne narušené, s otcom sa nestýkajú už štvrtý rok a styk detí s otcom nie je súdne upravený. Deti otca odmietajú, rovnako ako aj starých rodičov z otcovej strany, ktorí podobne ako ich otec majú snahu o vyhľadávanie kontaktu s deťmi a obnovenie vzťahu s nimi, avšak nevhodným spôsobom, čakaním pred školou, využitím momentu prekvapenia u detí, fotením, prenasledovaním a pod. Otec i starý rodičia podali na súd návrh na úpravu styku s mal. deťmi, konania ktoré doposiaľ nie sú skončené. Otec detí podal na tunajší súd i návrh na zákaz styku mal. detí so starými rodičmi zo strany matky detí, konanie ktoré doposiaľ nie je skončené. Matka detí na základe vlastnej skúsenosti so správaním sa otca detí za zatvorenými dverami, ktorý bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby, ktorý patrí medzi jeden z trestných činov proti rodine, a o ktorom uvádza, že jeho správanie sa nezmenilo, stretávanie sa otca s deťmi za takejto situácie nepodporuje. Matka má obavu v prípade obnovenia stretávania sa detí s otcom, o zhoršenie psychického vývoja maloletých detí, ktoré v súčasnosti žijú síce len s jedným rodičom, ale v stabilizovanom prostredí.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 27/52/2012 zo dňa 01.07.2014 vyplýva, že otec detí, H.. K. B. bol uznaný vinným, že od roku 2005 do mesiaca október 2011 v V. na ul. R. XXXX/XA týral svoju manželku H.. C. B., pričom jej vulgárne nadával, fyzicky napádal, vyhrážal sa, vymýšľal si nezmyselné príkazy, ktorých splnenie bezodkladne vyžadoval, správval sa agresívne, nerešpektoval jej biologické potreby, manželke odopieral základnú hygienu, spánok, stravu, rozhodoval o jej telesných potrebách, obmedzoval ju v užívaní spoločného majetku a tým jej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie, ktoré trvá po dlhší čas, presnejšie od narodenia mladšieho zo synov so stupňujúcou sa intenzitou útokov, pričom sa u poškodenej H.. C. B. vyvinul z dôvodu konania obvineného "syndróm týranej ženy", teda týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním sa, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu a spánku a odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny a iným správaním, ktoré ohrozili jej fyzické a psychické zdravie a obmedzili jej bezpečnosť, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania a za to sa odsudzuje podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania, za použitia § 36 písm. j) Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, podľa § 39 ods. 1, 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trest odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/92/2014-777 zo dňa 17.09.2014 bolo zistené, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. Por. sa zrušuje v napadnutom rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/52/2012 zo dňa 01.07.2014 celý výrok o treste. Horecitovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 17.09.2014.

Zo záverov znaleckého posudku č. 34/2015 zo dňa 25.08.2015 vypracovaného ustanovenou znalkyňou J.. H. P., J., súdnou znalkyňou v odbore psychológia vyplýva, že vzťah mal. C. k otcovi je narušený. Mal. vyjadril negatívny vzťah k otcovi, má k nemu odmietavý postoj. Ako dôvod uvádza, že keď bol malý a až dovtedy, kým otec neodišiel - otec chodil do krčmy, potom doma hulákal, bil mamu a ich s bratom, nemá na otca žiadnu peknú spomienku, otec ich prenasleduje, bojí sa, že im otec niečo spraví. Dlhodobé odlúčenie spôsobilo odcudzenie, citový vzťah mal. kopíruje celkové nastavenie a spomienky v širšej rodine matky proti otcovi, ktorý bol odsúdený za týranie matky. Vzťah mal. V. k otcovi je narušený. V. vyjadril silne negatívny vzťah k otcovi, odmieta otca v rodine, nechce sa s ním stretnúť, nechce ho počúvať. Dôvodom takéhoto vzťahu je otcovo "správanie, bil nás bezdôvodne". Dlhodobé odlúčenie má na citový vzťah mal. V. k otcovi negatívny dopad. Vo výchovnom prostredí matky a starých rodičov z jej strany je otec tabuizovanou osobou, spojenou s týraním matky a zlým správaním k deťom (bezdôvodné bitie), ktorej sa treba vyhnúť. Znalkyňa uvádza, že otec má k obom deťom pozitívny vzťah, chce sa s nimi stretávať a podieľať sa na ich výchove a starostlivosti. Na otázku, či sú rodičia v súčasnosti schopní zvládnuť svoju úlohu rodiča vo vzťahu k mal. deťom., znalkyňa uviedla, že aktuálne nie sú schopní zvládnuť svoju úlohu rodiča vo vzťahu k mal. deťom bez odbornej pomoci. Rodičia pôsobia vzájomne výrazne antagonisticky, aj keď prezentujú istú ochotu sa dohodnúť, pokiaľ ide o mal. deti. Ich komunikáciu ovplyvňujú ďalšie (možné) konania, napr. o BSM. Uviedla, že

matka sa domnieva, že je jediná, ktorá rozumie svojim deťom a odmieta psychologické intervencie, znalecké vyšetrenia považuje za nie nevyhnutné a za záťaž. Naopak, žiada výpoveď detí pred súdom. V prípade otca poukázala na to, že otec nereflektoval a nereflektuje matkine pocity, jej minulé i súčasné strádanie a trápenie, neoceňuje jej dobrú starostlivosť o deti (deti sú relatívne zdravé a dobre sa učia), v súčasnosti vyvíja na ňu nátlak - pokiaľ ide o vyčerpávajúce informácie o deťoch, kontroluje ju a sponchybňuje jej starostlivosť o deti. Na otázku, či mal. deti chápu a rešpektujú úlohu otca v ich živote, uviedla, že úlohu otca v ich živote nechápu a nerešpektujú. Dlhšiu dobu nie sú v kontakte s otcom, vnímajú matkino preťaženie z minulého traumatizujúceho prežívania spolužitia s otcom, z nárokov otca na informovanie o ich živote, jej terajšie starosti bez auta a s málom peňazí v domácnosti. S týmito pocitmi detí neharmonizujú otcove pokusy o kontakt s nimi, čo ich preťažuje a destabilizuje ich psychickú rovnováhu. Čo sa týka rešpektovania výchovnej roli a dôležitosti otca v živote mal. detí zo strany matky, znalkyňa uviedla, že matka naznačila rešpekt voči výchovnej role a dôležitosti otca v živote mal. detí, avšak oveľa neskôr, keď mal. deti budú odolnejšie voči otcovmu nátlaku/násiliu. Znalkyňa uviedla, že matka prenáša na deti zodpovednosť za kontakt s otcom, čo pre mal. deti, dlhšiu dobu vyrastajúce v prostredí matky a jej rodiny, predstavuje nadlimitnú záťaž. Na otázku aký obraz vytvára matka o otcovi maloletých detí, znalkyňa uviedla, že matka konzervuje negatívny obraz otca, ktorý jej ublížil, osobu otca považuje za nevhodnú v rodine, téma otca je tabuizovaná. Matka mal. deti podporuje v tom, že sa s otcom nechcú stretávať, posilňuje ich sebavedomie v odmietaní otca, čo označuje za ich slobodnú vôľu. Spoločne s deťmi (možno podvedome) oživuje strach z minulosti a navodzuje negatívne vnímanie otcovej nožnej prítomnosti na verejných miestach (cestou do a zo školy, v kostole). Na otázku, či matka deti manipuluje voči otcovi, znalkyňa uviedla, že matka mal. deti ovplyvňuje (ináč to ani nie je možné, a je to prirodzené, keďže dlhodobo žijú v jednej domácnosti). Pred deťmi hovorí o otcovi v negatívnom zmysle, akcentuje jeho odmietanie v rodine a tabuizuje tému otca. Znalkyňa uviedla, že môže ísť aj o manipuláciu v tom zmysle, že ak mal. deti budú otca odmietať, vyhne sa aj ona osobnému kontaktu s ním, čo je pre ňu dôležité vzhladom na jej negatívne/traumatizujúce zážitky zo spolužitia s ním. Na otázku, či matka detí prispieva k obnoveniu vzťahu detí a otca, znalkyňa uviedla, že matka neprispieva k obnoveniu vzťahu otca s mal. deťmi. Je presvedčená, že stretávanie sa otca s deťmi na deti vplýva nepriaznivo, že deti si pamätajú, ako ju otec detí týral, pamätajú si, ako ich bil a trpeli výkyvmi v jeho správaní. V tomto prípade zo strany matky nejde len o obštrukčný, ničím neodôvodnený nesúhlas, ale o zásadný bytostný nesúhlas, teda vo výchove mal. detí významný a závažný. Na otázku súdu, či sú deti schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj k otcovi nezmení matka znalkyňa uviedla, že deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj nezmení matka a tiež ak nebude tento svoj zmenený stav prezentovať. Znalkyňa tiež uviedla, že maloleté deti nie sú schopné zvládnuť pokus o obnovenie styku s otcom po takmer štvorročnom odlúčení bez odbornej pomoci psychológa. Na otázku súdu, aký je názor maloletých detí na pokus otca o obnovu jeho styku s nimi a aké faktory sa podieľajú na vytváraní názoru mal. detí, znalkyňa uviedla, že maloleté deti negatívne vnímajú pokus otca o obnovu jeho styku s nimi. Faktormi tohto ich názoru je jednak "nastavenie" proti otcovi, ktorý je odsúdený za týranie matky v jej výchovnom prostredí a jednak odmietajú spôsob, ktorý zvolil otec (kontaktovanie detí pri ceste do a zo školy, v kostole). Znalkyňa na otázku súdu poskytla vysvetlenie termínu zavrhnutého rodiča, z ktorého vyplýva, že dieťa s rozvíjajúcim sa alebo rozvinutým syndrómom zavrhnutého rodiča býva obvykle od jedného rodiča úmyselne izolované, obmedzované vo svojom prirodzenom vzťahu s druhým rodičom a je u neho vyvolávaný strach s kontaktu s druhým rodičom. Výroky detí so syndrómom zavrhnutého rodiča je potrebné interpretovať veľmi opatrne, pretože výroky nie sú "formuláciou vlastných názorov dieťaťa", ale indukovanými názormi a pozíciou programujúceho rodiča, ktoré dieťa nekriticky preberá. Názory dieťaťa so syndrómom zavrhnutého rodiča nie sú nikdy prejavom jeho slobodnej vôle, ale dôsledkom manipulácie/programovania/negatívneho ovplyvňovania. Po určitej dobe manipulácie si dieťa samo udržuje toto narušené vnímanie zavrhnutého rodiča a druhý rodič už tieto postoje nemusí nijako posilňovať. Argumentácia negatívnymi skutkami zavrhnutého rodiča je živá a pohotová napriek tomu, že kontakt medzi dieťaťom a týmto rodičom dlhodobo neexistuje. Na otázku súdu, že v prípade, ak znalec zistí, že deti trpia syndrómom zavrhnutého rodiča, aký to má vplyv na názor maloletých detí., znalkyňa uviedla, že deti by mohli trpieť syndrómom zavrhnutého rodiča. To by malo za následok frontálne odmietanie stretnutia sa s otcom bez korektívnej skúsenosti (resp. s radikálnym odmietnutím korektívnej skúsenosti). Znalkyňa vo svojom závere ďalej na otázku súdu uviedla, že mal. C. a mal. V. sa neboja slobodne vyjadriť svoj názor na otca, nemajú strach z potrestania vo výchovnom prostredí matky. Ich názor na otca je však dlhodobo utváraný (okrem nepríjemných spomienok na otcovo neprimerané správanie) aj atmosférou vo výchovnom prostredí matky a u starých rodičov z jej strany, kde je postava otca pertraktovaná negatívne alebo tabuizovaná. Na otázku súdu, či mal. C. a mal. V. netrpia tzv. konfliktom lojality k matke, teda či sa neboja negatívnej reakcie zo strany matky, ak vyjadria pozitívne

reakcie na osobu otca, znalkyňa uviedla, že mal. C. a mal. V. sú lojálni k svojej matke, obaja majú k nej pozitívny vzťah a reflektujú jej starosti a problémy (preťaženie z častého predvolávania na vyšetrenia, ublíženie otcom v minulosti, jeho neustále požiadavky na informovanie a pod.). Matkina nesúhlasná reakcia na pozitívne reakcie detí na osobu otca by mohla deti ovplyvniť v tom zmysle, že by na otca pozitívnejšie nereagovali. Na otázku súdu, či je v záujme mal. detí pokračovať v ďalšom odlúčení od ich otca, resp. ak nie, uviesť čo je primárne v reparácii vzťahu otca a detí a ako sa dá najvhodnejšie riešiť reparácia vzťahu otca k mal. deťom, znalkyňa uviedla, že v záujme mal. detí nie je pokračovanie v ďalšom odlúčení od ich otca. Mal. deti majú právo svojho otca poznať, získať vlastné skúsenosti v kontakte s ním, mať živé aktuálne zážitky s identifikačným otcovským vzorom. V reparácii vzťahu otca a detí je primárne sebazpoznanie rodičov, partnerská a rodičovská reflexia spolužitia u otca a u matky, vyrovnanie sa s vlastným podielom zodpovednosti za ukončenie matrimónia, uznanie dôležitosti druhého rodiča vo výchove detí a uprednostnenie záujmu mal. detí pred svojim vlastným záujmom bez toho, aby rodičia stratili zo zreteľa vlastnú slobodu a dôstojnosť. Vzhľadom na rodinnú anamnézu by otec mohol prvý nastúpiť na individuálnu terapiu. Znalkyňa na otázku súdu tiež uviedla, že v posudzovanom prípade sú vhodné a potrebné výchovné opatrenia. Vzhľadom na vážne narušenie vzťahov medzi rodičmi a medzi rodičmi a deťmi, hlavne medzi otcom a deťmi, je nevyhnutná dlhodobá intenzívna individuálna psychoterapia všetkých členov pôvodnej rodiny (rodičia aj deti), dlhodobá intenzívna rodičovská terapia a poradenstvo v certifikovanom pracovisku u rodičov a vybrané formy rodinnej terapie u všetkých členov širšej rodiny, ktorí svojím spôsobom zdieľali a reflektovali problémy v manželstve rodičov a ich vzťahy počas trestných a občiansko-právnych konaní, resp. intervedujú vo výchove mal. detí. Ako skutočnosti, ktoré znalkyňa považuje z hľadiska svojej odbornosti za potrebné uviesť v danej veci do znaleckého posudku, znalkyňa uviedla, že u otca bola zistená labilná emotivita, čo môže súvisieť s opisovanými výkyvmi v jeho správaní. Možno sa domnievať, že u otca sa vo výchove prejavila hyperkompenzácia v zmysle vytvorenia ideálneho rodinného prostredia, ktoré mu jeho biologickí rodičia neposkytli. Do výchovy tiež mohol preniesť väčšiu prísnosť a tvrdosť z výchovného prostredia adoptívnych rodičov. Svoje susp. neuvedomované pocity biologickými rodičmi zanechaného dieťaťa mohol kompenzovať prejavovaním neprimeraného sebedovdania, sebaapresadzovania, podriaďovaním ostatných členov rodiny a vyžadovaním bezvýhradnej poslušnosti (reflexiou na túto tendenciu u oboch detí môže byť vyjadrený názor, že najdôležitejšie je poslúchať). Matka potrebuje po traumatizujúcich zážitkoch zo spolužitia s otcom mal. detí prežívať slobodu. Pre ňu je dôležité pokojne a vyrovnané skúmať, či pôsobenie na druhých stojí za vynakladané vypätie a silu, brať ľudí a situácie tak, ako sú, neposudzovať iných podľa svojich ideálov a princípov, nevynášať hodnotiace sudy. Obnoviť faktickú/neutrálnu komunikáciu s deťmi o otcovi, neposkytovať im čierno-biele videnie otcovskej osoby. Vštepovať im úctu k otcovi z vďačnosti za ich život a všetko, čo bolo z jeho strany možné, neodvrátiť sa vnútorne od otca detí, nevypovedať rodičovský vzťah. Napriek prežitým vážnym traumám pripustiť, že uplynutým časom sa situácia všetkých členov rodiny zmenila a treba sa posunúť v zlepšovaní vzájomných vzťahov bez toho, aby bola popretá prežitá skúsenosť. Poukázala na to, že každý z rodičov si vybral toho druhého za svojho partnera a rodiča svojich detí. Pre oboch bývalých partnerov, a stále rodičov svojich detí, je potrebné vžiť sa do situácie druhého rodiča natoľko, akoby boli sami na jeho mieste. Neklásť premrštené nároky na druhého rodiča. Nebyť obzvlášť atraktívnym a nadradeným, nepresadzovať zanovito svoju vôľu a zmierniť svoju potrebu uznania.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny V. zo dňa 12.05.2015 vyplýva, že nakoľko sa styk otca s deťmi nerealizoval dlhé obdobie - tri roky, je nutné vzťah detí s otcom a jeho stretávanie sa s nimi obnoviť a budovať postupne. Vo svojom vyjadrení uviedol, že problematika týrania nie je súčasťou poradenskej psychológie, ale patrí do odvetvia klinickej psychológie, preto referát poradensko-psychologických služieb nemá kompetenciu takýto závažný problém riešiť. Kolízny opatrovník odporučil súdu uloženie výchovných opatrení, aby sa maloleté deti a ich rodičia podrobili špecializovanému odbornému poradenstvu, a to prostredníctvom klinického psychológa, alebo prostredníctvom akreditovaného subjektu.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach.

Podľa § 37 ods. 4 Zákona o rodine, na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené

do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b) inú povinnosť.

Podľa § 37 ods.6, 7,8 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z, ak súd rozhodne o uložení výchovných opatrení podľa odseku 3, môže ich vhodne a účelne spájať s výchovnými opatreniami uvedenými v odseku 2. Súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením. Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 28 ods.1 až 3 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Podľa § 162 ods.1 až 3 O.s.p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia. Predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku. Na návrh môže súd predbežnú vykonateľnosť rozsudku vysloviť, a to vo výroku rozsudku, ak by inak účastníkovi hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy.

Podľa § 163 ods.2 O.s.p., rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Otec sa podaným návrhom domáhal uloženia výchovných opatrení, zmeny práva zastupovať maloleté deti, uloženia povinnosti platiť náklady za služby poskytované akreditovaným subjektom, s tým, že požiadal súd o vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku. V danej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že vzťahy medzi rodičmi maloletých detí a vzťahy medzi mal. deťmi a ich otcom sú vážne narušené. Otec sa s maloletými deťmi nestretáva viac ako tri roky, pričom od roku 2011 do 17.9.2014 z dôvodu vedenia trestného konania proti nemu pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý spáchal proti matke mal. detí. Dňa 22.10.2014 otec podal na tunajší súd návrh na úpravu styku s maloletými deťmi, konanie ktoré je vedené pod sp. zn. 31P/247/2014 a doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z vykonaného dokazovania, a to zo záverov znaleckého posudku J. H. P. je zrejmé, že deti vnímajú pokus otca o obnovenie styku zo strany otca negatívne, a to z dôvodu ich "nastavenia" proti otcovi, ktorý je odsúdený za týranie matky v jej výchovnom prostredí a tiež z dôvodu nevhodného spôsobu kontaktu, ktorý zvolil otec detí. Ďalej z posudku vyplynulo, že matka k obnoveniu vzťahu s otcom detí neprispieva, pričom z jej strany však nejde obštrukciu, ale jej nesúhlas je odôvodnený prežitými negatívnymi skúsenosťami, je presvedčená, že stretávanie otca s deťmi na deti vplýva nepriaznivo, že deti si pamätajú, ako ju otec týral, pamätajú si ako ich bil a ako trpeli výkyvmi v jeho správaní. Zo znaleckého posudku J. P. ďalej vyplynulo, že otec svoje nevedomované pocity biologickými rodičmi zanechaného dieťaťa mohol kompenzovať prejavovaním neprimeraného sebavedomia, sebaapresadzovania, podriaďovaním ostatných členov rodiny a vyžadovaním bezvýhradnej poslušnosti (reflexiou na túto tendenciu u oboch detí môže byť vyjadrený názor, že najdôležitejšie je poslúchať). Zo záverov znaleckého posudku, kde znalkyňa odpovedá na súdom položené otázky, vyplynulo, že v záujme maloletých detí nie je vhodné pokračovať v odlúčení od otca, je potrebné ich vzťahy reparaovať, pričom znalkyňa uviedla, že deti nie sú schopné zmeniť svoj postoj k otcovi, ak postoj nezmení matka a ak nebude tento svoj zmenený postoj prezentovať. Znalkyňa tiež vo svojom znaleckom posudku uvádza, že u otca bola zistená labilná emotivita, čo môže súvisieť s opisovanými výkyvmi v jeho správaní, otec nereflektuje matkine pocity, jej minulé i súčasné strádanie a trápenie, neoceňuje jej dobrú starostlivosť o deti (deti sú relatívne zdravé

a dobre sa učia), v súčasnosti vyvíja na ňu nátlak - pokiaľ ide o vyčerpávajúce informácie o deťoch, kontroluje ju a spochybuje jej starostlivosť o deti. Z vyjadrenia otca či už písomného, alebo ústneho na pojednávaní i z vyjadrenia matky detí je zrejmé, že spáchanie zločinu týrania blízkej osoby, inak povedané spáchaného domáceho násillia na svojej manželke a matke detí otec neofutoval, neuvedomil si, že týmto trestným činom spáchaným voči matke detí sa dopustil súčasne aj nepriameho násillia voči svojim maloletým deťom. Na základe uvedeného má súd za to, že k zmene správania matky ako obeť trestného činu týrania je potrebná v prvom rade zmena správania sa otca detí, priznania si jeho podielu viny na súčasnej situácii, ktorý je omnoho významnejší ako podiel zodpovednosti matky za to, že vzťahy medzi otcom a deťmi nefungujú a deti sa odmietajú s otcom stretávať. Matka detí je tá, ktorá sa vyrovnáva s vážnymi traumami, ktoré jej otec detí trestným činom spôsobil, a ktoré mali dopad aj na psychický vývoj detí a rozpad rodiny. Vzhľadom na uvedené súd zastáva názor, že je potrebná reparácia vzťahov v rodine účastníkov a za účelom takejto reparácie, najmä vzájomných vzťahov medzi rodičmi a vzťahu medzi otcom a deťmi je potrebné absolvovať individuálnu psychoterapiu všetkých členov pôvodnej rodiny, s tým, že otec má terapiu podstúpiť ako prvý, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku. Podľa názoru súdu, bude záležať predovšetkým od schopnosti a ochoty otca dosiahnuť želané ciele, za ktoré v jeho prípade súd považuje uvedenie si rozsahu svojej zodpovednosti za narušenie vzťahov s maloletými deťmi, uznanie matky ako dobrého rodiča a ocenenie jej dobrej starostlivosti o deti, zlepšenie komunikácie s matkou detí ohľadne výchovy maloletých detí, osvojenie si rodičovských zručností vo vzťahu k maloletým deťom, príp. ďalšie. Matka sa zasa musí vyrovnávať s vážnymi traumami, ktoré jej a jej deťom otec spôsobil, v prípade pozitívnych reakcií detí na osobu otca neprejavovala nesúhlasné reakcie, v prípade konštruktívnej snahy otca o obnovenie vzťahu s deťmi, ktorý je v ich záujme, tomuto napomáhala a podporovala ho. Vzhľadom na intenzitu narušenia vzťahov v rodine účastníkov, nemožno tieto vzťahy reparovať bez odbornej pomoci psychológa, čo je zrejmé i zo záverov znaleckého posudku. Úlohu výchovných opatrení vo vzťahu k maloletým deťom vidí súd v obnovení ich vzťahu s otcom, ktorý bude v záujme mal. detí. Na základe uvedeného súd uložil výchovné opatrenie matke, otcovi i obom maloletým deťom a to v akreditovanom zariadení S., n.o., s tým, že časovo neobmedzil trvanie výchovného nariadenia, ani neurčil, v akých časových inetrvaloch sa majú rodičia s maloletými deťmi do zariadenia dostaviť. Toto by malo byť podľa názoru súdu úlohou akreditovaného zariadenia, ktoré vypracuje pre daný prípad individuálny plán, s tým, že bude súdu v mesačných intervaloch podávať správy o priebehu výchovných opatrení, na základe ktorých súd zhodnotí ich účinnosť. Súd tiež poukazuje na to, že v danej veci nepovažoval za potrebné v zmysle návrhu otca, uložiť matke detí povinnosť priviesť mal. deti do akreditovaného subjektu a umožniť odborné poradenstvo v rozsahu a forme stanovenej odborným subjektom, nakoľko táto jej povinnosť je obsiahnutá v uloženej povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu. Čo sa týka návrhu otca na uloženie povinnosti rodičom hradíť náklady za služby akreditovaného zariadenia, súd neuložil, z dôvodu, že takáto povinnosť rodičom zo zákona o rodine nevyplýva. O zmene zastupovania maloletých detí a spravovaní ich majetku súd rozhodol v zmysle § 28 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom otec detí nebol svojich rodičovských práv a povinností pozbavený, ani mu nebol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený, s výnimkou pozastavenia výkonu jeho styku s mal. Děťmi počas trvania trestného stíhania, ktoré bolo skončené. Návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti u tohoto rozsudku považoval súd za nedôvodný. Súd mal za to, že v danej veci účastníkom konania aktuálne nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy nehrozí, a preto mu nepriznal takýto účinok a návrh otca na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti rozsudku zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čomu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.